

R M K I.

1448

13

14

15

Living. v. 7.

1030.

P. de K. B.

1448

1. p. 1448.

Teles.

103

1448

Az Szörnyü Halálnak mérgen erőt vett 14.

Nyereséges Győződelemnek

Hung.o.f

1030.

86.

PALMAIA.

Midőn

A MÉLTOSÁGOS, TEKÉNTETES

NAGYSÁGOS GROFF

ŐREBBIK

ZICSY ISTVAN,

Császár és Koronás Király Urunk ö Föl-
sége Tanácsa Komornikja ; a' Magyar Angyali
Szent Koronának Őrzője ; Királyi Nemes Szabad Va-
rasznak Fő Tárnok Mestere ; &c. &c.

Ez Világ Tengerében szerencsésen evezett, és kormá-
nyozott, Eletének minden jószágokkal, válogatott lőlki, testi
győjteményekkel gazdag ékes Hajóját, színültig meg-töltvén a'
bóldog Örökénvalóságnak partyához állította 's szállé-
totta ; a' hol már, Hajó-törést nem szenvedhet,

Melly

Elő nyelvel, árnyékoztatott inkább, hogy-sem elégségeffen ki-
magyaráztatott ; Oroszváratt, Szent Maria Magdolna Afzszony tisz-
teletire, maga költségével, fundamentomból építtetett 's Dotált Sz Tem-
plomban Szent György Havának 20. Napján, az 1693. Efszrendőben.

Nyomatattatott Nagy-Szombatban az Academiái Bőttűkel, Fridl Janos által.

(3)

*Pater eram pauperum; oculus cæco, & pes claudō: Et nunc
in nidulo meo moriar, & sicut Palma multiplicabo dies
meos.*

Attyok valék a' szegényeknek; szeme a' vakoknak, lá-
ba a' sántáknak: Es most az én fészkenben halok-
meg, és mint a' Pálma meg-fokasítottam napjaimat.

Egy ha elmémet a' földtől föl emelvén a'
Világ teremtésének, avagy teremtdé-
sének kezdetire ki bocsáttam, és abban
a' nagy hatalmu Istennek erejét, a' ke-
rék Egnek boltozattyával be vont al-
kotmányit, ottan ottan jobbszorgalmatossággal vizgálni
kezdem? *el-nyomattatom a' Dícsőségtől*: mert látom az
örök Bölcsességnek Aács-mestere teremtvén, mely
ékeffen fondálta, és formálta a' Világot, mint vala-
mely méltóságnak palotáját, és főltségnek földi Paradi-
csomát. Es midőn végre, el-választaná a' szárazt a' vi-
zek gyülekezetitől, a' vizeket az vizektől; a' szárazt
Földnek, és a' vizek gyülekezetit nevezé Tengernek.
Es noha azon alkotó örök Isten az ő parancsoló Ujjai-
val, mellyeken függ, 's engedelmeskedik, annak terhe
's tellyes ereje vetett határt a' Tenger aradáfinak, és
meg-búsúlt dagályinak, sőt ugyan czélt mutatott, meg-
másolhatatlan decretumával, mondván: *Uique buc pro-* Job. 38.

Proverb.
25.

grederis, & non procedes amplius, hic confringes tumentes fluctus tuos. Eddig jősz, és tovább nem megy, itt rontod-meg föl-dagadozot hajjaidat. Noha annak tajtékozo örvényit, vizözönnel fenegetődző haragját, úgy meg-zabolázta óltalom határral, hogy azokat által-hágni nem merészelve a' Tenger hajjai, a' pártok keménységét csak lágyétgattyák, és mint egy mosogattyák 's csókolgattyák. De mind ugy-is boszszú-állásának mérgét, és fős keferűségét, oly halálos méttellyel folytattya az emberre, hogy hajó-törést szenvedgyen, 's el-merőlyön, szűkség

Nem de nem egélszen Tenger-e ez az esze-ve-szett világ, Szent Dávidnál az 103. Sóltárban? *Hoc Mare magnum & spatiosum.* Ez a' nagy és tágos öblű Tenger. *Illic reptilia quorum non est numerus.* Abban az Ufzók, mellyeknek nincs száma: mert abban az Emberek: *Sicut qui descendunt Mare in navibus.* Mint a' Tengeren hajozók evezése.

Allyanak ám bár nekik rendeltetett tős gyökeres helyekben erős talpokon meg-mozdúlhatatlanul e' Világ minden fundamentomi, hogy már erőssen. Ellyeknek kívánt nevelkedésekkel, a' magos hegyek, kősziklák, és fák, el-fáradhatatlanul, hosszú időkig, hogy már dicősegeessen; de azok-közzt-is, színlenyi tudgya áll-orczás képezésekkel tüntető kedvezésekkel, édesgető gyönyörködtetésekkel, bóldog és szerencsés evezéseknek ígéretivel az ő veszedelmit a' Tenger.

Evez a' Hajós a' Tengeren, és el-czélzott úttya felé kormányozza magát reménségeessen; hajója oldala mellett jádzadoznak a' habocskák csendessen; Pálmáját,

ját, Arbocz-fáját viseli a' Magnes igyeneessen. Vitorlyáit fojdogallyák a' lengedező szellőcskek kedveessen; a' mélységes örvények fima utat igérvén hátokon mint egy mosolygással nevetődznek evezésen békeféségeessen; a' föl-derült Egek jövendőlik hajózását szerencseessen, így láttatik kedveskedni végig nagy hívségeessen.

De ime, csak igen kevés vártatva, meg-másollya tőkélletlenül ajánlott barátságát a' Tenger; elől hozza a' mélységeknek minden részeiből, 's rejtek helyeiből, valamennyi ostromlo ezközi vannak, és szeme láttára a' Hajósnak ellene háboruságot hirdet; ostromollya, a' lúvóttó forgo szelekkel hajójának egyik részét, máfikát kolompozza a' meg-búsult habokkal, halmokat támaszt minden felől ellene, a' dagadozó és tajtékozo vízekkel, és mind addig hánnya veti, retteggető kétséggel, mind addig levegteti, míg hajóját, vagy el-merétti, vagy-is a' habok közt lappangó kősziklákhöz úti, veszti, ronttya, fillyeszti, magát pedig a' szegény Hajóst, az örvények mélységében el-temeti.

Születik az Ember, és Annya méhétől élete Hajójának pólya köteleit meg-öldozván, evezdegél e' Világnak nagy öblű Tengerében; kormányát a' Méltóságok, Tisztek, és Főlöségek magofságára igazgattyá; Pálmáját, Arbocz-fáját, a' szerencsének kedvező, és gyengeltető szellőcskéjére kenyegető Magnessével föl-emeli; Vitorlyait, a' gazdagságok köteleivel, le kötővén ki-terjeszti: jádzadoznak ékes Hajója oldala mellett a' gyönyörűségeknek kedves habocskái, nevetődznek az áll-orczás földi jóknak hívságos föl-derült Egei; vigasságos, hosszú, csendes evezést, és bátorságos utat jöven-

jövendőnek mind végig a' mélységes örvényeknek, és útközeteknek titkos veszedelmi. Ah de jaj veszély! ime nem sokáig evezdegél ez a' Tengeri Syren az Embert illy kedvesfén; Nem sokáig rőpdöz élete hajója illy csendessén; maid maid, Tengerének sós vizeit föl-háborította, föl-keveri, föl-zurgya zavargya a' Világ, fogadott hamis barátságát meg-masollya, a' földnek végfő négy részeiről ellene hirdet minden nyomoruságokat, a' gonosz történetekkel, meg-szállja élete Hajóját, a' boszszuságos kissebbítéseknek szeleivel ostromollya tisztességét; a' pusztító kárvallásoknak háboruival a' szerencsétlenségek egy mást érő, egy másra torló habjaival kolompozza ékes Hajójának oldalát, és addig hánnya veti gyönyörűségekről kelesűségekre, míg egyben rontván Hajóját magát-is az Embert a' Világból ki-végezi, és örvényi között el temeti. Azt véli a' Világon akadozó, és mulatozó Világ Fia; 's Leánya, hogy csendes Tengeren, hogy végig kedve-szerént evezdegel az, a' ki Vitorláit a' Világnak nyájas hitegetésére ki-terjesztette; Azt véli, hogy minden napjai tiszták 's fényesflek lesznek; Azt véli, hogy minden útai végig liliumokkal, 's rósákkal virágoznak; Azt véli, hogy minden orái néki a' bődög szerencsének híreit levélben postán hozzák. De nem úgy vagyon, hanem visel az, egy kemény, el-szenvedhetetlen rabságot, a' ki a' Világnak szolgál.

Mondgyátok-meg, és rendel beszéllétek elől, ti Világ rabjai, hogy már szabadok, mivel fűzet néktek e' világ? Miképpen őztönőzi szíveteket? Miképpen sanyargattya a' nemadható ígéreteknek hoszfú remén-

ségé-

ségével? Miképpen rakja a' szerencsétlenségekkel? Miképpen rutittya gyalázatokkal? Miképpen kötözi ígéretekkel? Miképpen főjtya a' kétségben eséssel? Kérdezzétek-meg a' Világ szeretőitől, ha az ő szíveket nem sanyargattya-e egész nap? Nem izzasztja-e egész éjjel? Nem hidegétte-e a' tűzben? Nem tüzesétte-e a' hidegben? Nem bádgyasztja-e a' fájdalomokkal? Nem sententiázza-e mint Rabot? Ha szívet nem olvasztja-e? Ha agya velejét nem száraztja-e? Ha vérét nem szíja-e? Ha lölkét nem kárhoztattja-e? Ha nem kényszerítte-e együt a' félelem rőttegésre, 's a' vakmerő mérészségre? a' szollásra, és halgatásra? a' nevetésre, és sírásra? ha maga Fabulájává nem tézi-e?

Ez ám a' gyönyörűséges szabadság, és szabad gyönyörűség, melyet ígér, 's ám így ad a' Világ Tenger a' Világban élő gyönyörűséges gyermekének. Menyetek ám bár menyetek, 'sgondoltyatok magatoknak valamennyi gyönyörűséget kívánhattok, és ki-gondolhattok; pilulázzátok áll-orczázzátok miniumozzátok magatokat, hintegessétek hajatokat; kőssétek be sebeiteket, Norimbergai irekkel; Fátyol, Czindoff flórokkal; gyenge Tafotákkal; rőjcsétek-el a' kigyót kebeletekben; tölcsétek a' mérget az arany Csészekben; Hincsétek-be a' főtét mély gyász koporsót liliumokkal; aranyozzátok-meg a' lánczokat mellyekkel kötöztettek, porázon hordoztattok, harácsolattok, kelesves Rabságra vitettek! El hidgyétek hogy mindazonáltal nem lesznek lágyabbak a' szurások, nem könnyebbek a' sárczok, nem gyöngébbek a' fájdalom, nem kedvesebbek a' fullánkok, nem édesbek a' mérges italok,

nem

nem jobb illatúak a' dögök, nem kegyesebbek a' fogóságok. *Hoc Mare magnum & spatiosum*: Ez a' nagy, és tágos öblű Tenger. Ezt bizonyítja Szent Jób Könyvének 14. részében, a' hol így szól: *Homo natus de muliere, brevis vivens tempore, repletur multis miserijs, qui quasi flos egreditur & conteritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eodem statu permanet*. Az Alszonytúl született Ember rövid ideig élven, sok nyavalyákkal telik-el, ki mint a' virág nyilik-ki, és el-nyomattatik, és el-fut mint az árnyék, és soha egy állapotban meg nem marad. *Quasi flos egreditur & conteritur*. Mint a' virág száll ki-nyilik, és el-nyomattatik.

Ugyán-is, nem tudhatnám én könnyen meg-mondanom keferedett szivek: A' kikeleti időkben, a' szép piros hajnal hasadáskor, a' regveli hives harmatokkal, ha azért hintik, 's ékesíttik-e magokat a' szép virágok, hogy azoknak a' tiszta Egi harmatoknak fehér csöpieivel, mint mind annyi Orientalis gyöngyökkel magokat föl-fűzven, szebben, 's ékeesebben pompáskodhassanak, és kedvesben, 's köllemetesben meheffenek a' föl-jövő fényes nap eleiben? Avagy talám azért öntözik magokra a' regveli szép harmatoknak csöpjeit a' ki-nyílt virágok, hogy azokkal, mint mind annyi könyv-hullatások kefergő csöpjeivel könyvezhessék, és sirathassák virágzó életeknek alég ki-nyílt, 's majd el-enyésző rövid voltát, tudván azt, hogy talám azon szép nap, mely születéseket attá, halálokat-is fogja látni.

Ha azt mondod? hogy azért, hogy ékeesebben pompáskodhassanak, az ő Alkutójok, és Nemzójok a' szép nap eleiben? imé azon nap sugárainak melegsége
az ő

az 'ő gyöngyös ékes ruházattokat rólok le-vonnya, 's talám csak estvélig-is minden dicőfségektől meg-folztya. Ha mondod hogy azért hintik magokra a' regveli harmatoknak nedvesítő csöpjeit, hogy azokkal könyvezhessék, és sirathassák virágzó életének rövid voltát, a' szép Virág? Ah sirgyon sirgyon, mert méltó hogy sirgyon születésen az, a' ki oly rövid életre születik mint a' Virág, mind addég, még ebből a' Világ Tengersé kertiből az élők földére által nem plántáltatik.

Tündér forsa, és élete a' Virágnak e' földön, 's gyöngeséggel gyarló; ki az ő Annyától a' termézzettől, egy erőtlen kóró szálnak inaira bizattatván, féltlen szűnetlen féltlen; nem csak az éles kaszáktól, hogy le-vágják, nem csak a' talpas láboktól, hogy el-tapodgyak, nem csak a' forgo szelektől, hogy gyökereitől ki-szakasztyák; Nem csak a' napnak sűtős hévségétől, hogy el-hervasztyák; Nem csak a' barmoknak fogaitól, hogy ki-rágják; Nem csak egy gyenge Leányzonak csipkedő körmeitől hogy le-szakasztyák; hanem féltlen egy kis férgescskének a' lappangó és olalkodó sárga halálnak morfoló inyeitől, hogy mardozásával halálósan meg ne sércse mérges méttellyével meg ne öllye.

Hoc Mare magnum & spatiosum. Ez az a' nagy és tágos öblű, Világ Tengerének természete, 's folyása. Ez a' Világi életnek tulajdon forsa. Ez a' szép virágokkal megtölt, gazdag kincsekkel ékes kereskedő hajózásoknak, és evezéseknek kedveskedése. Ez az Embernek vége. *Qui descendunt Mare in navibus*: A' kik ennek a' Világnak Tengerében kétségeffen eveznek.

Aály aály de mit látok én siralmas gyászszal kefer-

ves Halgatoim. *Ecce ecce ex senir, quàm speciosa nobis, & omnibus numeris instructa navigat Palma.* Ime ime mely ékes, melly gyönyörűséges, melly gazdag kincsekkel rakott éppen egész Pálma Hajót látok én dicsőségesen evezni, 's ebből a' Világ Tengeriből az örökkén valóság Tengerének partyán meg-allani bődögöl, 's Hajótörést nem szenvedni.

Midőn Királyi Főlséghez kötözött, Fejedelmi Méltóságokkal ékes, Egig emelt löki testi dicsiretekkel és föl-magasztalásokkal fényes; Régi Vitéz, Istenéhez, Királyához mindenkor hiv, nagy hirű Zichi Háznak, Oh Nemzetének, az Egész Magyar Hazának, egyik Reménségét, Olzlopát, Nagy Tanácsu Angyalát; Császárs és Koronás Király Urunk ő Főlsége Szentelt Vitézét, Komornikját, Tanácsát, Fő Tárnak Mesterét, Az Magyar Angyali Szent Korona Őrőjét. Daro, Gorbova, Vásony, Komárom, O Buda, Palota, Adon, Sambék, és Dévény Kő Várainak: Ugy, Szent Miklós, Lébeny, Vedréd, Csiclo, Tráslpurg, és Orosz-Vár Uri Residentiainak, Uralságinak, és azoknak minden Jóságának tulajdon, és örökös Urát Méltóságos Gross Örebbik Zicfy Istvánt.

Néked Bődög emlekezetű, Főlséges Romai Császár, és Magyar Király III. Ferdinánd Kegyelmes Ura, még igen Iffiu, huszon-egy esztendőskorában, Komornikodat Etek Fogódat.

Néked Dicsőségesen, győzedelmessen Országlo Főlséges Koronás Királya, természet szerént-valo Kegyelmes Ura, Első Leopold Romai Császár, mindenkor igaz hivedet, minden történetekre kész és jó szolgádot.

Néked

Néked árva Magyar Háza, és Nemzet, egyik Ol-talom Bástyádat.

Néked Angyali Magyar Szent Korona, ki-terjesztett szárnyakkal egyik Cherubodat, élete fok és nagy veszedelmivel (mint az Arany gyapját) valoban jó gond-vitelő, és hiv Őrő Angyalodat.

Néked Méltóságos Herczeg, Magyar Ország Erdemes Palatinussa erődnek, 's oldaladnak egyik támoszfát, magad Méltóságos íráfoddal, bizonyság tétele-szerént, Magyar Orzágnak jó Olzlopát.

Néked Méltóságos Esztergami Ersek, Magyar Ország Primássa, veled a' Közönséges jókra Vigyazo Tanácsban mindenkor egyet értő, jó Akaró Kész Szolgádot.

Néked Tekéntetes, és Nemes Posonyi Magyar Kamara 18. esztendőig- való előttd-jaro Praesefedet.

Néktek Magyar Orzági Nemes Királyi, Szabad Városoknak jó gondvitelő, 's Oltalmazó Fő Tárnok Mestereteket.

Néked Nemes Mosony Vármegye, Néhai nagy Tanácsu Fő Ispanyodat.

Néked Császár és Koronás Király Urunk ő Főlsége Tatai Vég Házának, még gyenge Iffiuságában Sörény Eör állással, fok Valogatott nyereséges Vitéz Csátákkal és probákkal Fő Kapitányodat, 's együtt Földes Uradat.

Néked nagy hirű, Európának, az egész Körösfény-ségnek egyik oltalom Bástyája erőfs Kapuja, Nagy Győr Vára, Néhai Vicze Generalisodat, gyönyörűségesen tündöklő, előttd Vitéz példájval, és probáival fényeskedő Vezér Csilagodat.

B 2

Né

Néked magának választott vett, 's változhatatlanol szeretett, élete holtig-valo szerelmes Házas Társának, Tekéntetes Gróff Amadé Magdolna Afzonymnak, eddig-valo tellyes örömmödet; már holtig el-feleithetetlen keservedet.

Néktek Istenes erkölcsökben, kívánatos Lólki Testi válogatott jókban, Tökélletes előmentségekben föl-nevelt, és Főlséges Urok 's Hazájok Szolgálatyára valoban ritka édes Atyai, sziv gyönyörköttetéssel örömt ért szerető két Fia Méltóságos Gróff Zicsy Istvánnak, és Gróff Zicsy Adámnak, oh mely jó édes Atyákat, életetek rendelésének szép Idoeját, eleven Képét.

Néktek Uri és Afzsonyi, Méltóságos, Tekéntetes, Nemes, Attyafiainak igazán szeretett, 's kedvelt jó Attyátok Fiát.

Néktek jó akaroinak, meg-böcölhetetlen Kincseket.

Néktek gondvisele, és nagy Vigyázása által föl-nevelt 's neveletlen Unokáinak egészszén mindeneteket.

Néktek gyamoltatlan Arváknak, el-hagyatott szegényeknek, igye fogyott Özvegyeknek, rajtatok könyörüllő óltalmatokat.

Néktek Jámbor Szolgai, szegény Jobbágyi, rajtatok szánakodó jó Uratokat, Attyátokat.

Nékünk szűkölködő szegény Szerzeteseknek házi szegényeknek koldusoknak, kézf, bizonyos, és megcsalhatatlan alamisnalkodo reménségünket; a' Tengeri Pyrata kegyetlen haláltól el-ragattatnyi, és a' keskeny koporsónak Hajójában be-zárattatnyi keserves ohajtásokkal

fokkal köll szemlélnünk; hogy ezzel, mint-ha arra érdemetlen volna a' Világ, Pálmáját, ékes Lólki Testi gyümölcsözésekkel búves Hajózáásával el-rejtene, siralmas Koporsóban be-tenné, el-temetné.

Ah de miképpen szenvedett a' te életednek Pálmája, minden tökéletes jókkal rakott ékes Hajója, el-borulást, Világi élet szerént Hajó-törést, Nagy emlékeztető Tekéntetes Groff Ur? Hiszen tudgya azt a' Világ, hogy melly válogatott fákból vólt ki-faragva, a' te életednek, ékeséggel kincses Hajója. Mivel te benned, a' szorgalmatoskodo Nemes természet, a' Nagy Méltóságoknak magos Hegyein válogatta dicfőséges Hajódnak ritka fáit: Hiszen, a' Nagy Némű Uri Méltóság, Vérségedhez kapcsolván a' szépséget avval, 's ahoz gyönyörű Termettel föstötte-meg ékes Hajódat, 's azt a' Természet drága szép áldomásokkal, erkölcsökkel, gazdag szép ajándékokkal és adományokkal töltötte-meg, ékesítette; hogy te mind ezekben Méltóságosb-nak, és Tekéntetesbnek láttással, kinek méltan engedelmeskedni tartozhatnának talám, a' meg-búsult Tengernek ellenned indult Hajjai?

Ugy vagyon, úgy vagyon Néhai Méltóságos Groff Ur; de nem használnak e' Világ nagy Tengerében evező Hajóknak semmi köllemetességek, nem, az életnek meg-tartására, a' jó illatu válogatott fák; nem akár melly drága Hajónak ékes Abrázattya; nem, vont-arany, ezüst, vagy Selyem, Bibor-bársonyból szótt Vitorlyák; nem, szkofiomból, arany, ezüst fonálból, karmafin, gúsér selyemből font kötelek. Mert még nem koptak-meg annyira az éjszaki temérdek főtét szelektől gyótt

szörnyű Halálnak körmei, hogy a' felyem, bátor arany, 's székfiom köteleket öszve ne szaggathassák, és a' vont-arany Vitorlyákat egyben ne rongyolhassák.

De ez ezekben te néked Méltóságos Ur bátorságod, és magános meg-csalhatatlan nagy reménységed, hogy valamint, a' fényes Napnak mint egy Szülője, 's édes Anyja, a' piroffán föl-fakado szép Hajnal; minnek-utánna az Egek dicsőiséget, a' ragyagó fényes napot, e' Világnak szüli, 's elől hozza, maga leg-ottan, mint egy Bódog szép piros halállal el-enyészik ugyan, a' hólnapi föl-támodásra; de a' fényes Nap, az egész Világ kerekiségének mint egy mosolygó szájjal, arany ajakkal vidám orczával, be közzöntvén, ragyago fugárinak szépségével meg-vidamétt, 's örvendeztet mindeneket, mindeneknek teczetes színt, főstéket, ékeiséget, szépséget, épséget Eget Uj életet ad; és Som-mában foglalt hatalmának szépségén el-ragadván maga után a' szíveket, mindent álmékkortat.

Ugy születik édes Házánk akkor szerelmes Fia Benjaminnya, végre jó édes Attya, most Gyász kopor-sóban be zárt, Méltóságos Groff Zicsy István, ama bátor Vitézségnek Jeles Iskolájában, Wefz-prém Vég-Várában az 1616. Esztendőben, Szent Mihály havának 8. Kis Afzszony; azaz Bódog Afzszonynak Szent Születése napján, szerencsés és Bódog planéta alatt a' Mértékben; édes Attyától ugyan azon Vitézséggel erős helynek akkorbéli Vitéz Fő Kapitányától, Néhai Tekéntetes Nemzetes Zicsy Páltul, és édes Anyjátul Csábi Sára Afzszonytól, és ugyan ott a' Boldogságos Szűz Szent nevére tiszteltetett Szent István első Királyunk által éppé-

éppétetett Szent Témplomban a' Szent Kőrösztségnak vizével Istvánnak körösztetetett. Légyen bódog órában, bódog Szülőktől, bódog esztendőben, Bódog Afzszonyunk Születése napján, Szent Mihály havában, bódog planéta alatt a' Mértékben, a' te Születésed 's első polyádban kötöztetésed, drága Szülött.

Ah bizonyára, ha valaha néked az Egek Udvarából, az Egi Jegyek, és Csillagzások meg-eggyezett tanácsokból, az északi homályt el-űző valamelly le-folyó Jel, és planéta jót ígért 's adott? adott a' te bódog Születésedkor, midőn a' te mértéked az Igaságnak fényes napjától vévén erejét, 's dicsőiséget nap kelettől ejzik világcskodván a' tisztasággal fényeskedő Szent Szűz Születésével lépik be a' napban, 's teczik föl Születésed az Egek gömbölyegségének aldomásiból; honénd, minden reménlhető Mennyei Aldások folynak reád; bódog napodnak első reád virradása azért ez néked, mellyen nem a' méregtől veszi eredetét a' Scorpio; nem a' kegyetlenségtől az Oroszlány; nem a' feneségtől a' bika; nem a' víz-özöntől a' víz-öntő, nem a' jóra való rótségtől a' rák; nem a' vizek sárjában heveréstől a' halak; nem az igyenetlénkedő békételenségtől a' kősz, és bak; nem a' vér-ontástól a' nyilas; hanem a' Szűztől, a' makula-nélkül-való tiszta Szűz születésétől a' Mértékben. mint ha még akkor készítettett volna, életednek Hajója, az igaz Noëval Barkedője, olly szépen, olly éppen, hogy az víz-özön veszedelmétől meg-tartással, és életednek végén, mint a' kegyes méreg-nélkül-való szeléd Galamb szádban, 's kezében vitelvén, a' te Zöld Pálmadot nyereséges győzedelmednek bizonyos jelét, Hajó-

Hajo-törés-nélkül juss szerencsésen, az örök élet Tengerének partjára. Így bizonyára: *Finem designas ab ortu*. Jó föl-keleked jelenti, jó el-nyuktodat; jó kezdet, jó végedet; jó születésed, jó haláloedat; Mi lélezsz? születésed; mi voltál? életed, 's haláloed adgya tuttunkra.

Dicselkedtek ama' Régi Szent vén, jámbor Szülők Jakob, és Sára Unokája Rachel, az ő szerelmetes Fiokon Neftalin, melly annyit téfzen mint hasonlatosság: *Neftali Cervus emissus dans eloquia pulchritudinis*. Neftali mint a' csöcömös: (keresztés:) szarvas, a' szépségnek szozattyát adván. Dicselkedhetek ennek az ő édes Szülői, mert ő Istent félt, Tökélletes édes Annyának Sárának, (melly annyit téfzen, mint illatozóának Afzónya:) tisztá tejével szopta az erőt: és valamint a' szarvas szomjuhozva kívánczik a' hives forrásokra, úgy fordította ez a' mi köröszttős szarvasunk izemeit, 's kívánczolt a' szépségnek szozatival ahhoz a' Mennyei forrásokhoz a' Christus Jesushoz, a' ki *Fons aquarum viventium*, a' Köröszttő fán fakadott élő vizeknek forrása.

Miképpen? környül vettek az ő bölcsőjét még ártatlan kisded-korában a' Mennyei Malasztok, és jóságok; nevelkedtek az ő esztendeivel az Isteni tisztelet, félelem, szeretet, jozanság, szelidség, ahétatosság, tisztaság, és minden jó reménséget ígérő, ado, kívánatos indulatok 's jóságok.

Iskolákban alkalmazzatván, az elől számlált, és fok több jószágos cselekedeteknek társaságában és gyakorlásában; A' Bóldogságos Szeplőtelen Szűz Tiszteletiben, és Congregatioinak Tiszteiben, olly dicséreteffen, olly szorgalmatossággal, és ahétatossággal végezte tanolását.

nofságát, hogy Tanuló Társainak példájok, és csudájok volt.

Végezven illy dicséreteffen Iskoláit hogy semmi azokban a' mik az Iffiuságot a' szép emberségre, tellyes tökéletességre, és minden elő-mentségre készíthetik, alkalmaztathatták, hátra ne hagyatafsék, Országot látni, 's járni indult. Honnend-is, kíváltképpen való haszonnal, természetes jó indulatokkal, sok szép experienciákkal, nyelvek tanolásával meg-térven. *Plus ultro*.

Hogy a' leg főb Iskolában-is, magát nagyobb, és méltóságosb dolgokra candidállyá, és Hazája 's nemzete szolgálattjára annyival alkalmatosabbá tegye, legottan, Néhai Kegyelmes Urunk, Bóldog emlekezetű Főlséges harmadik Ferdinánd Császár, és Koronás Királyunk szolgálattjára adván magát, Komornikja, és együtt Etek-fogója lett. Ugy-e? Ah ritka méltoztatás! egy Magyar Nemes Iffubban. Mondgya nekem Országunkból valaki mását? a' ki-is többek hallatára, a' mint *in Antiquis manu scriptis* föl-találtatik) im illy dicséretes jóvendőllést méltoztatott felőle tenni: *Zicfius nobis multum placet, Vultus enim & Indoles ejus portendunt, quod sit ad magna natus*. Zicfy nekünk igen tesz: mivel mind arczulattya, 's mind Indulattya ifmértetik, hogy nagyra született. Ah egy olly Főlségtől 's világ Monerchájától drága tudomány tétel, nagy mondás.

Onnéd hogy Főlséges Kegyelmes Ura az ő gyenge Iffiuságának szolgálattját érdemeffen jutalmazza, Győri Fő Hadnagysággal, 's onnéd igen rövid, és kevés

idő mulva, Tata Vára, és Vég Háza Fő Kapitányságnak Tisztivel ajándékozta.

Onnénd sok számos nyereséges Csátái Vitéz próbái után, úgy érdemelvén Vitéz cselekedeti, édes Attya helyében, az 1647. esztendőben ugyan Bódog emlékeztű Harmadik Ferdinánd Császár gratiajából, Győri Vicze-Generáliságra emeltetik.

Onnénd-is nagyobb érdemekel, sok Vitéz próbái után, emlékezete nevelkedésére, 's érdemes Tízsteinek nagyobb föl-magasztalására; az 1655. esztendőben, a' Tekéntetes Pofonyi Nemes Magyar Kamora Præfectusává választatik, és egygyütt ugyan azon esztendőben, mégis Harmadik Ferdinánd Császár Kegyelmeiségéből, (a' ki ugyan-is tutta már gyermekded Ifjuságátul fogva jól, mit érdemellyen Zicsy István) Consilarius-sággal, Tanácssággal és egyizer'smind Baronátussal tiszteltetik.

Plus ultro. az 1661. esztendőben, a' Magyar Ország leg-drágáb Kincse adatik gondviselésé, óltalom vigyázása alá, az Angyali Magyar Szent Koronának Őrző Angyaláva, Korona Őrzőjévé tétetvén. Kité is, olly hiv szorgalmatossággal és vigyázó gondviseléssel őrzött, hogy azt az 1663. esztendőben, Ugyvár vesztésekor, bátorságosb, és meg-csalhatatlan bizonyos meg-tartására, az akkorbéli Collegájával bódog emlékeztű Néhaj Méltóságos Groff Palfi Miklóssal, az ő természet szerint-
való Urához, Főlséges Királyához vitte, és annak oldala 's őrizete mellől el nem távozott mind addég, míg nem az ő szokott helyében, viszont viszta vitte. Valóban hiv Őrzője 's meg-tartója. Mivel ismét az 1683.
esztend-

esztendőben, el-borítván, a' Török, és Tatár baromierő, Magyar és a' körül való Országokat, meg-szálván Bécsfet, mostani érdemes Collegájával, Méltóságos Groff Erdődi Christoff Urral, idegen Országokban sok nyilvánosságos veszedelmekben, mint a' szemek fényét őrzötték, 's kebeleken meg-is tartották, mind addég, míg az 1584. ugyan az ő természet-szerint-
való oltalom Hajlékában, 's erőségében Pofony Várában, viszta helyhez tették szerencsén.

Ennek fölőtte, az 1681. esztendőben, lett; ugyan ezen mostani győzödelmessen Országlo Kegyelmes Urunk Királyunk, a' Főlséges Elő Leopold Császár gratiajából (maga személlye Tisztiben) Moson Vármegyének Fő Ispánnya. 's egygyütt *Janitorum Regalium Magister*; a' Királyi Ajtón-allók Mestere.

Plus ultro. Az 1676. esztendőben ugyan élő, 's dűcsőségeffen fényeskedő Főlséges Urunk attá, avagy-is inkább (a' mint majd nyilvánban ki-teczik) ujétotta-meg, ezen Méltóságos Groff Urnak, szerelmes Házastársának egész, és minden maradékinak, mind két Agon valóknak, kegyelmessen, 's nagy érdemessen, a' Groffi Titulust és Præeminentiát.

Plus ultro. Midőn már ugyan említett dűcsőségeffen Országlo Kegyelmes Urunk mint egy Epitaphiumol, érdemes, emlékezetes Mausolæumol, Columnát, Oszlopot emel, neki érdemes cselekedetinek jutalmas befejezésére; akkor, a' mikor az 1690. esztendőben, a' négy közül Magyar Orzágnak egyik Columnájává Oszlopává teszi, minden Kulcsos Királyi Szabad Városi földben álléttya, Fő Tárnak Mesterséggel tiszteli, 's föl-emeli.

Kire már, mint a' Tenger vizei között föl-emelt Nagy Sándor Olzopára, azt láttatott ugyan föl-irnya, az iregy gyűlölséges halál, hogy: *Non plus ultro*. Nem tovább, de mégis tovább, mert ennek az ő Olzopa, Laurussal, meghervadhatatlan zöldséggel föl-emelt Pálma.

Termetéről, és természetinek belé öntött ajándékirul, mit mondgyak? Néki Fejedelmi tisztes abrázattya; Tagainak szép egyenlőséggel való egyben foglalása; Nemmes erkölcsé; Vitéz módon termett, Uri maga-vise-lése; kiért az idegen Nemzetek előtt-is Tekéntetes deli Ur volt az ő Neve. Illy természetes ékecséginek, megfellelt ereje-is (szollok vitézi erejéről, mely a' gyakorlástul velőődik 's nevelkedik) Senki a' keziját, az Ideget erősebben meg nem vonta; a' Gyűrűt mestersége-ssebben meg nem öklelte, a' lovat szebben 's erősebben meg nem ültő.

Vitézi bátor szívének mennyi majd számlálhatatlan alkalmatosságokkal való jeleit adta 'shatta, Hazája Nemzete oltalma, és szabadulása mellet, vérenek ferkedésével, életének fok alkalmatossággal való veszedelmével.

Ezekhez foglalta 's kapcsolta ő mindenkor a' lőlki erőt, a' Keresztyéni Isteni félelemmel, mint, mind ezeknek, életet adó lőlkét; mert tudván azt hogy az őrdög, a' bűn, és egyéb lelki ellenségek ellen, nincs egy erősebb lelki fegyver, mint a' Gyónás, és az Oltári Sztőség gyakorlása: azt ő nagy ahétatossággal gyakorlotta, leg-főképpen a' Christus édes Szűz Annya Ünnepi napjain, kit kiváltképpen való tisztelettel tisztelvén a' hét jeles Ünnepinek minden estit, száraz kenyérrel, és természet-

mészete szerént vízzel bőjtölte-meg. Emlekezetre való itt az is, hogy ő hetvenhét esztendő's Vénységének údejét el-érvén, a' negyven napi fanyaru bőjtókön még nehéz betegségében-is, a' húst meg nem ette soha. Az igazság (szolgáltatásának békéséges eggyeségsnek szeretője, szeléd ízivű, mindenkhez alázatos; kegyes; a' gonoszt mosolygo kegyelséggel, jóval fűzette, meg-bántanyi majd senkit nem tud vala. A' szűkölködőkhez irgalmas, rajtok szánakodo, bőv alamisnalkodo kegyes Atya; úgy hogy, nem láttatott soha, csak egy koldus-is előle üres kezzel el-mennyi; azt pedig, akkor-is, a' mikor a' be-eges alétságtól lábain alég álhatot, nem mások által, hanem maga alamisnalkodo tulajdon édes kezeivel ösztogatta. A' Jesus és Maria édes Nevek, ő nála Szent Bernárdal: *Dulcis jubilus, mel in ore, mel in corde*. Edecséges dicséret, méz vala a' szájában, méz a' szívében. Utas mulatsági Soltárok, Hymnuskok éneklési, ahétatos Historiák beszélgetési. Udvara: *Ut castrorum acies ordinata*. Mint az el-rendelt sereg: *ut Religio munda*: mint egy tiszta Szerzet. Ugy hogy, vallyak-meg azok, a' kik éjtel nappal környülötte udvarlottak, hogy az ő tiszta, és szemérmetes Uri orczája, soha se asztalánál, se nyájasságiban, csak egy tisztátalan szót nem szenved vala.

Csüdtáltatta mind ezeket a' lelki testi jókat ő benne, az ő mindenkhez kegyes, szeléd, nyájas, és hogy úgy szóllyak Emberi testben Angyali természeté, mellyel, mint a' Magnes, mindeneknek szívét magához vonta; sőt a' gonosz nyelveket-is annyira meg-kötötte, hogy ő felőle gonoszt mondanyi senki nem tudna.

Egy szóval ennek az Istenes tanácsos Urnak, minden érdemit, igen szép dicfirtes emlékezettel, egy csomóban kötötte amaz néhai Méltóság, a' ki ő fölöle azt mondotta: én (ugy mond) magyar Anyától született Urban, hasonlót Zicsy Istvánhoz soha nem ismértem.

Oh minden Vas, és Ercz sziveket-is magadhoz vonzó édes Magnelünk! Ah majd csak nem azokra a' kétséges szókra kényszerített a' te emlékezeted 's a' buzgóság minket; hogy, *Vel nunquam nasci, vel nunquam mori debuisses.* Vagy soha születned, vagy soha meg nem kell vala halnod: kissebb lesz vala, a' fájdalma fenéje 's keferve, ha kevesbé szerethettünk volna: ah adgy módot, adgy mértéket a' szeretetben Méltóságos Groff Ur: ne légy illy bőv ki-oztoja, 'stékozloja javaidnak a' szívek hozzád való gerjedeztetésére; mert illy gyönyörűséges erőszakkal, nem száraztad rajtad kefergő Tieidnek 's ohajto könyhüllatáfit, hanem árasztod.

Elég-e tehát már? van-e még több hátra a' te érdemlett dicseretidnek Tengerében Méltóságos Groff Ur? Illessem-e Méltóságos Eleidnek vérekkel nyert, 's-festett Nemzetség Czimer Leveleit? bolygassam-e bődög álmokban? hogy sok száz esztendőktől fogva, Te-kéntetes régi Uri Familiának Genealogiáját számláljam, hogy azal azoknak régi hírét Nevét, érdemessen mint egy új világra, életre hozzam.

Nem volna néked Méltóságos Ur azokra szűkséged, mert annyi tulajdon lólki testi ékecséged, és dicseretet érdemlett győteményid vannak te néked magadnak, hogy napok kívántatnának, azoknak elől számlálásában; mert Bölcs Seneca mondásából: ha csak Eleid képét,

képit, és dűcsőségit rendelem a' te décséretedre, inkább ismértetem azokat, hogy sem téged ábrázallyalak. Nem szűkség tenéked décséretedet érdemes Eleidtul kölcsönvenned, de bizonyára azoknak sem másoktól. Ne szédegessem bár én régi jedzéseknek tudomány tételek-ből, régi Uri Véréged bizonyoságit csak reád mutatok, csak téged emlétlek, természetes válogatott lólki testi jókkal Koporsódban ékeksen bé-zárt Néhai Méltóságos Groff Zicsy István: és imé a' ki téged nem ismért-is, benned 's Istenes tekelletes életedben olvassa Genealogiát; azon rendel, mellyel Moyles a' vizözönnek veszedelmétől meg-tartatott Isten Embere Noë Nemzet-ségét föl-jedzette, és annyit mondok, mintha nagy emlékezetű Eleidnek minden érdemlett dicseretit hirdetem; mert: *Sola atque unica virtus (propria) nobilitas est.* eggyedül a' tulajdon jóságok nemessék.

De hogy azt se mulassam-el, Méltóságos Háznak érdemlett magasztalására.

Az 1297. esztendőben. *Ibi. Numero 1.* Sümegi Szent Egyed Conventében költ Transactionális Levél nyilván meg-mutattya, miképpen Néhai Gorbovai Groff Bodislo Imre, és meg-hagyatott Özvegye Leánya Anna, Néhai Zicsy László Felesége részében, Dótsában, és Parafernumjában adgya, és örökös Statutioval assignállya, Szőlősi, és Vaskányi jóságokat, minden hozzá tartozando Örökségével; mellyet most is bir ezen Méltóságos Zicsy Familia.

1306. *Ibid. Num. 2.* Maria Királyné avagy-is Király örökös Donatioja, Néhai Zicsy Péternek Csolod, Gege, Nagyut, Collatioja végett, a' ki Királya hivsége mellett

Genes. 6.

mellet Esztergam alatt fok sebeket vett (vitéz cselekedetiért) mellyet Jus Regiummal dicséretessen confirmált-is.

1347. *Num.* 3. Transactionális Levél, Néhai Zicsy Paskál Fiai, Zicsy László, Jakab, és azon László Fia Zicsy István között, a' ki is Lajos Királynak Komornikja vala. (Ugy-e? tehát akkor-is nem volt utolsó Zicsy Familia.) mellyel Jus Regiummal confirmáltatnak örökösösen, Kér, Szőlős, Gyulja, és Szala jóságokban. Melly Celebratott maga emlétet Lajos Király előtt.

1351. *Sub Num.* 5. Fejér-Vári Káptolomból költ Contractus Levél, Gelath nevű jóságról, mellyet vásárolnak emlétett Zicsy László, és Jakab.

1438. *Num.* 11. Kapornoki Conventben költ Fafionális Levél, Sálamon Vári, és Háskályi jóságokról Zicsy Familiának, mind két ágra.

1483. *Sub Num.* 14. Meg-vagyon Hazánk Nagy Sándora, nagy emlekezetű Nemzetét szerető Vitéz Herculeffe Corvinus Mátyás Királynak Publicum Manifestumja (Generalis Insurrectio lévén a' pogány Török ellenség ellen) melyben a' több Magnások között igen szép adhortatioval maga mellé hija, mint Hazájának, Királyának, 's Nemzetének mindenkor úgy talált kiváltképpen való hívét Néhai Zicsy Benedeket, fől tévén abban bőven ezen Zicsy Familiának Vitézi érdemit; a' ki is válogatott Vitéz lovasokkal, Banderiummal ment ségéségére, Hazája oltalmára.

1548. *Sub Num.* 17. Uj Donatioja, és Királyi Consensu a' Főlséges Elő Ferdinánd Császárnak, melyben a' Zicsy Familiát ujjban örökösösen Confirmállyá Firúl Fira; Zics, Gyalod, Körtye, Szala, Szőlős, Kass, Sümeg Vár.

Vármegyében. Zaig, Fintafalva, Badafalva, Mersölcs, Csehe, Tóreszek, Balaka, Fölvittfalva, Lőcsékfalva, Szala Vármegyében. Daro Vára, és hozza tartozando, Enyed, Tekeres, Szederés, Földátala, Abrahám, Alfófalva, Ugha, Gonda, Vásároszaka, Egyházoszaka, Közepszaka, Vég Almás, Ibbleska, Alfó Miklósi, Nagy Ihon-Tholna Vármegyében, minden hozza tartozando Jóságival egyyütt; mellyeket ezen Familia annak előtte-is *de Jure*, és *ab antiquo* birt.

László Istvánfit, *de Rebus Hungariae, ad Annum* 1566. *Libr.* 23. *folio* 475. Gyula Fejér-Vár meg-szállásakor, minémű magasztalást és dicséretet ad Néhai Zicsy Andrásnak. Ezt Uri Várségének régiségéről.

Genealogiájáról pedig; térek csak, a' föllyűl Nevezett 1297. Esztendőre, melly esztendőben már Zicsy Gálnak harmadik ize, Unokája, Gergely, Groff Gorbovai Bodiszló Imre Léányának Annának úgy mint tulajdon Házas Társának részét Szőlősi, és Valkányi Jóságokból ki-velzi, a' Sümegi Szent Egyed Conventében.

Zicsy Gáll, a' ki Zicsy Paskált, és Gergelt; Paskál, a' ki Zicsy Lászlót, és Jakabot; Gergely a' ki, az 1347. esztendőben, mégis Annát emlétett Groff Gorbovai Bodiszló Imre Fiának Lászlónak Házas Társát; László, a' ki Istvánt; Jakab, a' ki Eleket; István deficiált; Elek, a' ki Sigmondot; Sigmond, (a' ki 1380. esztendőben acquirálta Daro Várát jóságoftól) Majost; Majos, a' ki, Jánost, Lászlót, és Istvánt, János, a' ki Imrét, László deficiált; István, a' ki Mihályt; Imre, a' ki Lászlót; Mihály, a' ki Ferenczet; László, a' ki Istvánt; Ferencz, a'

ki Mihályt, és Farkast; Mihály deficiált; Farkas, a' ki Sigmondot; Sigmond, a' ki Benedeket; Benedek, a' ki másik Benedeket; Benedek, a' ki Raffaelt; Raffaél, a' ki Györgyöt; György, a' ki Raffaelt, és Pált; Raffaél deficiált; Pál, a' ki, oh fájdalom! nagy érdemű, mert örök emlekezetet érdemlett boldog Halottunkat, Méltóságos Groff, Örebbik Zicsy Istvánt; István, a' ki, az első Aszszontol, Baranyai Mária Aszszontol (kivel tíz egész esztendőig szentől, és Istenessen élt) Pált, Istvánt, és Clárát; Ez mostani, szívet szaggató Özvegyétől Tekéntetes Nagyságos Groff Amade Magdolna Aszszontol pedig (kivel-is negyven esztendeig, mind kettővel ötven egész esztendőig élt, 's Angyali életet viselt, és Istenes Hazaságának ötvenedik esztendejében, által ment az ártatlan Báránnak Menyekezőjére, hogy ott üllye a' Mennyei Hivatalosokkal, második Menyekezőjének örök Lakodalmi solemnitását) Adámot. Pál; kivel már reménlem, hogy az örök bolgogságban egyben ölelkezett, Groff Károly Catha Aszszontol, Mariát, Imrét, Pált, Rosát, Istvánt, Jánost, és Ferenczet. Elő, és mind hazájának, mind Méltóságos Házának mint az égő lámpás dűcsőségeffen fénlő István (kit Isten sokáig eltesse, 's minden áldásával álgyon) a' ki, Groff Mility Maria Aszszontol, Clárát, Pétert, Lászlót, Györgyöt, Kristinát, Juliánát, Sárát. Adam (kit-is Isten hasonló áldásokkal álgyon, és nemzetének Hazának sokáig tartsón) a' ki az első Aszszontol, Groff Forgács Susanna Aszszontol, Jolefet; az mostani Groff Jakusics Theresia Aszszontol pedig, Karolt. Clára, a' ki Néhai Tekéntetes Nagysá-

gos Andrásy Miklofstol, Gömör Vármegye Fő Ispánnától, Pétert, ugyan azon Gömör Vármegyének mostani Fő Ispánnát, Istvánt, Györgyöt, Pált, Miklofst, Jánost, Annát, és Clára Magdolnát. Oh szerencsés boldog és igen ritka Nemzés.

Plus ultro. Illy régi Méltóságos Uri Familiából nevelte a' dűcsőségeffen fényeskedő Zicsy Ház vérségét. Innend Méltóságos Nadásdi Familia vérségében, Néhai Groff Nadasdi László által, a' ki abban az időben Nándor Fejérvári Bán lévén vette magának, sokszor emlegettt Groff Bodislo Miklos Leányát Katát Házas Társol. Innend Méltóságos Bottyány Familia vérségében Néhai Bottyáni András által, a' ki, Báthori Aszszontol, Zicsy Veronikát vette vala Házas Társol; kitől Bottyány Thámás, Magyar Országai Palatinus; kitől másik Ferencz, és ennek Leánya, Anna Groff Drugeth Homonnai György Házas Társa által. Ugyemlégett Bottyáni Thámás Palatinus Leánya Susanna, Zele Miklos, tulajdon édes Leánya Eörsébeth által, a' ki Néhai Zicsy Raffaél Házas Társa vala; kitől Pál; kitől boldogul tőlünk elvétellett, áldott édes Halottunk.

Ki-is; (Ertem Néhai Zicsy Pált tulajdon édes Attyát) magát éppen, 'segéssen, életével 's vérével; Hazája, Nemzete, és a' Főlséges Austriai Ház hivségére ugyan föl-áldozta. Mert sok számos úrközeteken próbákon, csatákon, holott, Vitéz erejének, cselekedetivel, mind Wefzpremi Fő Kapitányságában, 's mind Győri Generaliságában, a' Pogány Töröknek nagy romlásával sok szép emlekezetit, 's példait hatra; de a' sok között ez egyet el nem halgathatom; tudni illik, hogy.

Az 1619. Esztendőben, Erdélyi Fejedelem, Bethlen Gábor haborujakor; meg-ízáván ez hadaival Wefzprém Erőtséget-is, a' kinek ő Fő Kapitánnya vala, Vitézöl 's hiven oltalmazván, 's tartván, az ő természet szerént való Kegyelmes Ura Második Ferdinánd Császár hívségében a' Várat; midőn a' benn való, nagyobb részére Kálvinistaságból álló Vitézlő nép, arra se szép szokkal, se ígéretekkel, se fenyegetődzésekkel semmi erővel reá nem bithatná, hogy a' Várat föl-adná; le-térdepeltették hogy a' fejét el-űsék; mellyet ő mindigárt nagy kézen meg-cselekedett inkább, hogy-sem Ura, hűti, és hívsége ellen vécsen: kíszen meg-is hal, 's vérét onttya, áldozza yala azért, ha Predikátorok ki nem ragadgya vala kezeiből. Ottan a' kapuk Kulcsait nagy erővel tőle el-vonyván, magát minden javaitól meg-fosztván a' Váról ki-vetették: így Rabbá esvén két egész esztendeig viselte keserveffen, de Ura Hívségeért igen kézen a' fanyaru Rabságot; végre, nagy sarczát, tíz ezer foréntra vervén, lett nehezen, két esztendő el-telvén szabadulása; el-kölletvén maga váltságában akkor ezen Oroszvári portioját-is, három ezer aranyban Zálogosittanyi. Sulvos nagy vasa mellyet Rabságában lábain viselt, most-is Czeli Boldog Ászszony Templomában tartatik, kinek-is tulajtonította Isten után szabadulását. Meg-szabadulván leg-ottan ő Főlsége azon Wefzprémi Fő Kapitánságában, kiről jól érdemlett, vizsgálja helyhezette, és kevés idő múlván, Győri Vég Házának Vicze Generalítségével ajándékozta, jutalmazta; kit mind holtig viselt fok Vitéz probaival, és emlekezetes cselekedetivel.

De,

De, hogy Predikacziomnak rendire, 's föl-vett folyására vizsgálja tárgyak. Még-hallottuk Genealogiájának régi Tekéntetes Nemzetes Uri Várségének rendit, és elől számlálását. Emellyük-fől Zafzloját-is, és függez-zük ez világ szemei eleiben, Nemzetséges Czimerét, 's Vitéz Armálíását, Paisát, ennek a' Méltóságos Zicsfy Háznak.

Régenten, fok száz esztendőkel ennek előtte, akkor, a' mikor, ez a' Nemes Ház Nemzetes Czimerét nyerte 's föl-emelte; Martialis Vitéz cselekedetekkel, Hazájok 's Nemzetek oltalmában való Hadakozásokkal, vérontásokkal nyerték a' Magyarok a' Czimeret, a' Nemesi titulust, szabadságot, hirt, nevet, 's nem pénzen vették; de most csak legyen fok arannya, lészén a' Timárnak-is aranyas Czimere.

Ennek a' Méltóságos Ház ennyi fok száz esztendőktől fogva való Nemzetséges Czimerének egyik, 's első része, a' kereszt. Ah! ugyan-is a' te kereszted, Méltóságos keresztes Vitéz, keresztes Familia, és Ház, az az erős, és bátorságos Pais, mellyel, ellenségid dühőségét mindenkör meg-győztet, 's végig-is meg-győződ: *In hoc signo vinces*. Ezzel a' Czimer jellel voltál, 's lészsz te mindenkör győződelmes; mert Sz. Athanasius bizony-ság tétele szerént: *Cruce utique arbor vita, est, & Palma, & Armatura, & Clypeus, & Trophæum*. A' Kereszt mint az Eletnek fája, mind Palma, mind fegyveres Armális, mind Pais, 's mind a' győződelemnek oltalom Sifakja; mellyet, nem az arany ezüst tincturák pettegetetiségek, nem a' szép íráfok, festékek, és kép-íráfok; hanem az Isten Fia, a' ki azon függött, maga tulajdon piros vére-

vel föstött, 'stett Nemessé, dűcfőssége, 'sgyőződel-
messé. Oh! Magyar Hazának Magyar Mársá, Magyar
érdemes Tagja, Fia, nagy része, nagy érdemű Zicsy
Magyar Ház! Bizonyára jobb részt választottál te, mel-
lyet nyertél a' te Vitéz kardoddal, és kéz ijaddal: mi-
dön, a' Magyar Angyali és Apostoli Szent Korona, ma-
ga magyar Ország, és Czimere, adott te néked maga
dupla keresztes Czimeréből részt, emelte zöldellő Pál-
mádat. nevelte 's koronázta dűcfősségedet.

Es, hogy a' Világ szemei eleiben nyilván adná azt,
Hazád, 's Koronás régi kegyelmes Királyid, hogy Te
Országodnak keresztes Czimerét, és Duna, Tisza, Szá-
va, Dráva folyo vizeivel, mint valamelly Tengerekkel,
be keréttetett, be határoztatott, kerteltetett, és kör-
nyúl vétetett határit, és minden részeit, úgy kívántad,
úgy fegéttetted mindenkor oltalmazni, és az ő határi-
ban meg-tartanyi, hogy véred ontásáig ugyan szomju-
hoztad; kereszted mellé, attá Királyod, a' serény Szar-
va

Ecclef. 47. vafnak erőls szarvait; 's úgy: *Exaltavit Cornu Gentis*
ma. Így magasztalta föl a' te Nemzetségednek Szarvait;

Pfal. 88. hogy azokkal: *Inimicos ventilares Cornu*. A' te erőls, és
diadalmas keresztes Szarvaiddal, meg-hánnád az Ellen-
ségeket. így: *Exaltavit in aeternum Cornu ejus*. föl ma-

Ecclef. 47. magasztalta az Ur az ő Szarvait; *Dominus defensor*, 's
Pfal. 17. *Cornu salutis*. Az Ur az ő oltalma, és meg-szabadéttásá-
nak Szarva. Azért: *Splendor ejus ut lux erit*, *Cornu in*

Habac. 3. *manibus ejus, ibi abscondita est fortitudo ejus*. Az ő fényes-
sége, mint a' világosság, mert, Szarvak az ő kezében,
ott röjtetett el az ő erőlsége, és dűcfősségének Koroná-
ja. Symbolumja, mellyet az ő dűcfősséges kereszti alá

fűg-

fűgűztett, az vala: *Sperandum*, 's *ferendum*. Szenvedgy,
és remény. Jobb erőls Szarvára pedig im ezt: *Ama o-*
mnia Creata propter Deum, Deum autem propter se. Szerefs
minden Teremtett Allatokat az Istenért, az Istent pedig
magáért. Bal Szarvára pedig im ezt: *Fac bonum omnibus,*
quamdum vixeris. Tégy jól mindenekkel, a' mig élsz.

Ecce ecce ex Senir, quàm speciosa nobis, 's *omnibus*
numeris instructa navigat Palma. Ime ime melly szép,
melly Gazdag, melly ékes 's minden jokkal meg-tölt
Palma Hajó evez nekünk Senirből; *Senir, Sade* bőtü-
vel, annyit tézen mint Fegyver Ház.

Ah! azért, lölki testi válogatott jószágokkal, drága
keresményekkel Gazdag szerencsés Hajos, Méltóságos
Gross Örebbik Zicsy István. Evez már Pálmád ugyan Pál-
ma Vasárnap, 's fiet; *ad portum felicitatis aeternae*, az Örök
boldogságnak, és boldog Örökkénvalóságnak partyá-
hoz; ime ma ma a' te Virág Vasárnapodon, bé mégy te is
a' te Üdvözéttóddal a' Mennyei Jerusálemnek örök dű-
cfősségében; Evez föl-emelt Pálmád; *Vexilla Regis pro-*
deunt, fulget Crucis mysterium: föl emeltettek ma ate Ke-
resztes Zafzloid, 's dűcfősségeffen lobognak; föl-emelte-
tett a' te Pálmád a' dűcfősség Királyának Szentséges
Vérével öntöztetett Üdvősséges Fa, a' Szent Kereszt,
mellyen az élet halált szenvedett, és halálával életet a-
dott. *Venit sacri plenitudo temporis*. El-győrt a' te bé tel-
lyeséttétednek üdeje, a' te el-változódnak dűcfősséges
napja; *Dominica Palmarum*; A' te Pálmád el-vételének
Virág Vasárnapja; *Imple Cornu tuum oleo*. Az okos Szű-
zekkel meg-töltötted már te, Czimeres Szarvaiddat olai-
jal. *Ecce Sponsus venit*: Ime gyűn már a' Mennyei Je-
gyes-

Ecclesia.

gyeſſed, kívül a' fok ſzép áldások, és dicséretetek, Pálma
ágók, és Virágok, Hymnufok, és Hoſanna éneklések
között mennyi bé, az élő Iſten Fiával; *In gaudium Do-*
mini tui: a' te Urad, és Iſtenned örömében, dűcſőſé-
gében, a' Mennyei Jeruſálemnek ſoha változáſt nem
tudo boldog Örökkénvalóságában.

Igy ez az eddég velünk élt, mindeneket gyönyör-
körtető, oh melly boldog emlekezetű Méltóságos Groff
Ur, Örebbik Ziczſy Iſtván, ez jelen való 1693. eſztendő-
ben, az el-múlt Bőjt más havának 15. napján, Pálma Vi-
rág Vaſárnap, életének 77. eſztendejében; *In ſenectute*
bona; Jo Vénſégében; *Plenus dierum*; Meg-érett tellyes
napjaiban; *Plenus gratiâ & fortitudine, plenus Spiritu San-*
cto; Tellyes lévén Szent Lélekkel, tellyes malafſzal, és e-
rőſſéggel; már, nyitva látván az egeket, az irgalmaſság-
nak, és kegyelemnek ſzéki előtt, lölkét igen gyönyörű,
és Űdvőſſéges cſendefz, ritka ſzép halállal ki-atta, ma-
gát mint egy kegyes álommal, az Örök boldog föl-tá-
madáſra el-altatta; élete ékes Hajóját Pálmájával, az élő
vizek partján meg-nyugtatta, Teſtét az ő gyſáz kopor-
ſójában bé zárta, ſírban tette, el temette.

Ah árva keſerves Özvegy! Ah Méltóságos Gyáſz
Ziczſy Ház! *Siccine ſeparat amara Mors*? Igy válaſzt-e
el egymáſtól a' keſerű Halál?

Ah! ah ſzivedet ſzaggato, fájdalommal meg-tölt
kinaidban zabált, Határidban környűl metélt, Taná-
cſolidban meg-ſzűkült árva Magyar Haza; ez vala-e meg-
hátra, meg gyűlt keſervedre? hogy mindennapi egy-
máſt érő, Sorſodon örvendező, reád torlott, omlott, raj-
zad tombolt, boldogtalanságid között: Ezt-is már táma-
ſzod-

ſzodnak egyik Ofzlopát le-dőlni ketté töretnyi, meg-
halnyi, és el-temettetnyi ſzemeiddel láſſad.

Ohajttya a' te Halálotat Méltóságos Ur, meg ſe-
befűlt ſzível tájdalmas epedezéſſel az egéſz Magyar Or-
szág. Fájdallya illy Néhai Vitéz mindenkor igaz hivé-
nek el-költözését, mindenkor Kegyelmes Kegyes Ura
Királlya, a' Főlséges Elő Leopold Romai Császár: a' ki
ſzomoru Levelekre a' keſerves Özvegynek 's Méltosá-
gos Fiainak, melyben ő Főlségének fájdalomſſan jelen-
tik, 's panafzollyák édes jo Attyok halálát, tőlök való él
válását; az Örebbikének Méltóságos Generalis Groff
Ziczſy Iſtván Urnak, ſzorol ſzora így méltoztatott felel-
nyi, a' mint im valóſágosb valóſágára maga nyelvén
a' mint tudhatom bőtű ſzerént, ki-mondom. Wir ha-
ben auß Euren Schreiben vernohmen Eures lieben
Vatters Todt; Welcher / weilten Uns viel threue
Dienst geleistet Ihme zu bedauren nicht wenig Ur-
ſach haben. Condoliren Euch auch / deren Wir all-
zeit / mit Kaiſerlichen Gnaden gewogen verharren.
Az az: Meg-értettük Leveletekből, a' ti édes Atyátok
halálát; a' ki mint-hogy Nékünk fok hiv Szolgálatokat
tett, nem kevés okunk vagyon, hogy halálát méltán
fájdallyuk. Szanakodván raitatok-is, kikhez Császári
Kegyelműnk, mindenkor hajlandok maradunk. Oh!
arany bőtűkkel föl-irnya méltó ſzók, egy olly Világ
Monárchájától, az ő meg-probált jámbor hiveihez. Sí-
rattya illy édes Attyok tőlek való el-válását Méltosá-
gos gyáſz árva Háza, meg-vigaſzthatatlan ſzomoru-
sággal.

Ah! Nemzetednek gyönyörűſége, nem eſik-e meg
E ſzived,

szived, szerelmes hív szerető édes Házas Társadon? Örömet ért nagy reménségű, melly Atyái Örömdökre fölnevelt, édes Uri Fiaidon? Gyönyörű ízamos édes Unokaidon? Hol vagyon, az a' te mindeneket gyönyörköttető kedveltető kegyes nyájasságod? Hol szeléd, okos, bölcs beszédidnek gyönyörűsége? Az halál árnyékában. Ez tulajdona a' leg nagyobb jonak, hogy birtván, mentől inkább, 's édesdedben gyönyörköttet? elvesztvén keményebben ő, 's gyótróttet. Soha könnyen a' szívből ki nem mehet, a' mit a' szeretet abban mélyen bé meczett. A' mi, szemeink elől el-vétetett, közönségesen, édesdedben emlekeztet; de a' drágább, nemessebb, és köllemetesebb kövek vágattatnak ki, és foglaltatnak arany Gyűrűben.

Ismértetek-e jól Néhai Méltóságos Groff Zicsy Istvánt? kiben, az Egeknek aldomási, a' Földnek természetes, ajándékival, ugyan közködni láttattanak. Nagyobbaknak, nevelte magához kedveket; Hasomlok-nak, kötelezte barátságos szereteteket; Alacsonbaknak, kedveltette maga szolgálattára készségeket. Az ő ékes adományiban, mintegy majd ugyan tékozló természet éppen meg-győjtötte ő benne a' lok jot, és tökéletességet. A' nagy méltóságban a' kegyességet, erkölcsében a' méltoztatást; Maga viselésében a' szelédsséget; szájában mindenkor szívével eggyező édeslőségét, mézet; szeméből a' kedvességet öntötte ki. Minden áldotta, szeretete, magasztalta, tisztelte. Oh melly ritka drága jószágok! Ő bene a' tanácsos bölcs értelem, az igazság szolgálatában, mellyel a' dolgoknak minéműségét, mint egy mértékben fontolta; orvoslását az előtte való dolgoknak sze-

szemes vigyázással föl-találta. A' következő gonoszt, bölcs meg-előzéssel el-távoztatnyi tutta; A' jól intézett dolgoknak folytatását, az okos el-választásnak parancsolattya alá vette, 's annak engedelmeskettette. Viselt egy szoval; Hűtiben igaz Religiót, Templomokban Isteni nagy tiszteletet, Tanácsiban almelködást, minden cselekedetiben csúdat.

De jai fájdalom! Mit látunk most mar, mind ezekből, hanem jajgatást, zokogást, ohajtásokat, és keferves Gyáft. Boldog, a' ki ezt az erőszakot erőssen viseli, mellyet semmi uttal el nem kerülhet senki. Boldog, a' ki maga életének rendivel, a' halálnak modgyát tanéttya az Örökkénvalóságnak uttyára. Boldog, a' ki az égi Planétákkal, úgy hal-meg, hogy föl-támad. Boldog vagy Te, boldog halottunk, a' ki életedet cselekedetiddel, cselekedetidet érdemiddel, érdemidet Mennyei ajándékokkal jutalmaztad. Boldog vagy, a' ki, ki-muláfordat nyugodalommal, nyugodalmatat dűcsősséggel, dűcsősségedet örök boldogsággal koronáztad.

Ah. el-feleithetetlen örök fájdalmat hágy mindnyájunknak magad után, a' te halhatatlan emlekezeted, és Halálod. De nem holtál-meg, a' ki köztünk halhatatlan emlekezettel, és az Istennél örökén élsz. Nem holtál-meg Méltóságos Ur, a' ki élsz, 's dűcsősségesen élsz, a' Magyar Haza nagy reménségében szerelmes két tulajdon édes Fiaidban, Méltóságos Groff Zicsy Istvánban, és Zicsy Adámban, kiknek, mint dűcsősségednek, és Atyái emlekezeted Örökösinek mind lölköket attál, 's mind lölködet at ad, életedet hattad. A' Fiok, az Attyoknak képe ábrázattya, 's eleven hasom-

latosága; kikben, Nemzetségeknek meg-tartására, mint-egy, a' halhatatlanságnak magva vettetik, hogy mivel a' természet, és halandóság nem engedi az Embernek az igen hoszu életet; Fiokkan adgyák-meg a' jó Nemzettel Firol Fira, mellyel majd halhatatlan emlekezettel, éllyenek halálok után-is Maradékokban. Elnek, a' Szülők életekből a' Fiak, és viszont vízfőzsa adgyák életet a' Szülőknek, midőn a' jó természetet, mellyet tőlők vettek, és szoptak Maradékokra, hoszu Successioval, által plántállyák, 's Uj Születéssel beléjek öntik: Nagy erő, és természetes tehetség vagyon a' Nemzetségben, mellyben, nem csak vére foly az Atyáknak Fiok ereibe, hanem természete erkölcsé, és indulatinak máris alkalmazzatik készsége. Ah! élél holta után-is a' mint: *post funera virtus*: az ő jó emlekezete ékes természettel föl-ruhálztatott két szeme fényében, fényes Házának fényeskedő két szép ragyago csillagiban; Méltóságos Groff Zicsy István, és Adam Urakban, ezektől vévén világosságot a' több aprob Csillagok-is. Ah! éllyetek, Házatok, 's Hazánk ékeségi Gyönyörűségi; hogy valamennyiszer meg-holt édes Atyátokrol emlekezünk, Ti bennetek élni lássuk, 's örvendezzünk. Ellyetek, hogy valamennyiszer reátok nézünk, mind anyiszor nem tölünk el-vetetettnek, hanem el-változottnak hidgyúk. Ellyetek, éllyetek, édes Atyátok tőkélletelségének Örökös; keserves Özvegy, édes Afészony Anyátok örömi; Fájdalmakban épédezett Házatok reménségi; Méltóságos Familiatok gyönyörűségi; hogy életetek tőkélletelségével, ékesiségével, édes Uri Atyátokat el-érjétek, 's ugyan életetekben élve hordozzátok.

De

De ah! az illy gyönyörű vigasztalásokkal sem enyhétem én itt a' fájdalmat, hanem boszontom, 's nevellem; A' meg-általkodott, meg-keményedett fájdalom, a' mint nem tud véget vettnyi, ugytúrhetetlen, 's nem akar rendeltetnyi.

Vajha nékem volna szabad, 's sillendő most, az ő Temetése Boltyának zárját meg-nyitnom, és siralmas, gyász koporfojának földelét, 's szem földelét föl-emelnem, hogy személlye szerént szemeitek eleiben hoznám, ki-nyuitoztatva, ezt a' mi édes Atyánkat Néhai Méltóságos Örebbik Groff Zicsy Istvánt! meg-isméretném szivetekkel azon, a' kit szerettek vala, a' meg-üijult fájdalomnak meg-orvosolhatatlan sebet 's keservét; mellyet az én nyelvem, ki-mondanyi elégtelen; de, minden Predikátor ékeffen szollo lehet ott, a' hol a' fájdalmok, zokogások, könny hallatások hathatossan, mert jaigatva predikálnak.

Mínthogy azért az, hogy személlye szerént többé ezen a' Világon előnkben győjön, a' természet tehetségéből lehetetlen; el-érvén Hajozásával (a' mint reménylünk) az örök Boldogságnak kívánt pártját. Özve szedi már fényes Vitorlyait ez az ékes Palma; és a' halálban-is, föl-emelvén általam szozattyát, 's lölkét előben-is, az ő Teremtő Urához Istenéhez így hallatik szollani. *O Consolatio afflictorum, o spes & Corona morientium*; Oh meg-keseredettek vigasztaloja, oh haldokloknak reménsége és koronája Jesus, és Maria! *En ego morior*; Imé meg-indultam én a' véghetetlen Örökénvalóság-nak. a' minden Testnek Uttyára, meg-halok; de tudom, hogy: *Vita mea abscondita est cum Christo in Deo*. Tudom,

Coloss. 3.

E3

hogy;

hogy; az én életem el vagyok tetetve a' Christus által
 tudith. 13. az Istenben. azért; *Confirma me Domine, & respice in bāc
 bora.* Erőfics-meg engem Uram, és ezen az én utolsó
 orámon, nézz kegyeslen a' te Alkotmányodra; és; *Præ-
 cipe in pace recipi animam meam.* Parancsold, hogy békef-
 Lucæ 2. ségben vétessék ki az én lőlköm. Így, Vén Simeonnal;
*Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tu-
 um in pace* Most bocsáttod el Uram a' te szolgádat
 békeféségben.

De mégis, minek előtte szomat töletek éppen el-
 fogjam, és magamat tellyes végfő, 's örök nyugoda-
 lomra adgyam.

Bucfuzom, Előben-is Tőled nékem mindenkor
 nagy jó Kegyelmes Uram Királyom I. LEOPOLD,
 Főlséges Romai Császár; és Királyi Köntőöd szárnyai-
 hoz békélvén, aldlak, minden Gratiáidért kegyelmessé-
 gidért. Ajanlom mindenkori szokott Protektiod, és ke-
 gyességed alá, keserves, Arva, 's hozzád mindenkor hiv
 egész Háزامat.

Bucfuznám Tőled-is, árva Magyar Hazám, Nem-
 zetem; ennek Primássa, Palatinussa; Egyházi, és Világi
 Statufok, jó Uraim, Barátim, érdemes Tisztek, Elő,
 főlfő, és alacson Rendek, egész Magyar Ország, de el-
 fogta szívemet a' fájdalom, nem szolhatok; mert látom;
 hogy halalos Sebedben, magad Vérében, a' Czedron pa-
 takján által kelvén Dáviddal budosol bus szível a' zöldellő
 olajták régi kegyes Hegyeinek, már csak árnyékában,
 mert csak keserves emlekezetiben, viselvén szüntelen,
 meg-sebhezt szívédben, a' Sátán vadászinak reád szort
 mérges nyilait, mellyek miatt az út felen vaiudván ha-
 gyat.

gyattattál, ama' Mennyei Samaritánusnak meg-or-
 voslására.

Te hozzád fordulok azért Eiletemnek szerelmes
 Társa, Mássa; bágyált 's el-epedett szívemnek, fele: 's élte-
 tő vére, egész öröme, 's reménsége, szerelmes Feleségem,
 Tekéntetes Groff Amade Magdolna, és keseredett szí-
 vemnek mély zokogási között vég bucsumat veszem
 tőled. Nehéz, és fölőtte nehéz nékem tőled el-válnom,
 kivel életem kedves nyájatságim, 's szívem szerént va-
 lo csendes Istenes lakásom nékem tovább negyven e-
 gész esztendőknél vala, de mind ugy-is; *Videbantur pau-* Genef. 29.
ci dies, præ amoris magnitudine: az igaz tiszta szeretet-
 nek nagy volta miatt, kevés napocskáknak láttattanak.
 el-válom már tőled. el-hadlak. Vége vagyok immár
 itt ezen a' Világon az én veled való életemnek. Légyen
 Isten hozzád. Hozzám való mindenkori minden jó voi-
 todat, hivségedet, igaz szívedet; nyavalyaimban mellet-
 tem való fáradságidat, rajtam esedező kedves álmaid szá-
 kalztásával, éijeli nappali nyughatatlanságidat, én né-
 ked már meg nem szolgálhatom; Fűzesse-meg az Isten
 mind ezen a' Világon, mind az örök dűcsőségben:
 ugyan-is, Magdalena, annyit téfzen, mint, nagy cseleke-
 detű Afzizony. Nem volt soha nékem szándékom, hogy
 téged valamiben meg-báncsálak, vagy csak meg-is szo-
 morécsalak; ha mind azon által akaratom ellen-is meg-
 történt volna, kérlek bocsáts meg nékem. Ajanlom Isten
 után lőlkömet, Gyermekeimet, Unokaimat néked, 's
 téged mind azoknak, kiért az Egeknek Istene álgyon-
 meg mindnyájokat.

Bucfuzom Töletek-is Vénségemnek Istapjai, Nem-
 zet-

zetséges Czimer Keresztemnek ékeiségi; szarvasi ere-
jének két erős Szarvai; Házonak dúcsósága, két
szárnya, 's kedvem kívánsága, Jofefé, Benjaminnya;
szeretetemnek Davidgya Jonatásfa; Atyai szívemnek
gyönyörűségi. Mellyemtől, szívemtől származott Ne-
vemet, természetemet, 's mindenekben éppen Maga-
mat viselő, 's képező szerelmes Fiam Groff Zicsy István;
Császár, és Koronás Király Urunk ő Főlsége Szentelt
Vitéze, Tanácsa, Komornikja, Fő Stráfa Mester Gene-
ráliffa, Győr Vég Házának Vicze Generáliffa, Szabolcz
Vármegyének Fő Ispánnya; és a' Magyar Szent Kor-
nának Őrzője. Es Groff Zicsy Adam; Ugyan Kegyel-
mes Urunk ő Főlsége Tanácsa, Komornikja, Szentelt
Vitéze, és Moson Vármegyének Fő Ispánnya: Oh bol-
dog, és szerencsés Nemzés! oh boldog Atya, az ő bol-
dog Fiaiban! és szerencsés boldog Fiak, ritka édes At-
tyokban! *Stephanus*, annyit téfszen, mint Korona, avagy
meg-koronáztatott; *Adam*, annyit, mint Ember. Ah
Koronája, és Embere, ékeisége vattok ti, meg-szomoro-
dott árva Hazátoknak: *Crescite, & multiplicamini*; Ne-
velkedgyetek, és sokasodgyatok. Az Atyátok Istene lé-
gyen a' ti segéttőtök, és a' mindenható álgyon-meg ti-
teket, az Egnek áldásával onnénd föllyül: Erősítetté-
tek-meg a' ti Atyátok áldásával, miglen reátok jó az ő-
rök halmoknak kívánsága. El-hadlak Szerelmes Fiaim;
Légyen Isten hozzátok. Végő Testamentomol, az én
kettős lölkömet hagyom néktek, az egy értelemmel
valo szép Atyafiui szeretetet; mellyel ti mind eddig,
minden Nemzetek csudájára ténylettetek. Es minthogy:
Virtus unita fortior; az öszve foglalt kettős erő minden-

kor

kor erősebb; Maradgyon-meg ti közöttetek; a' két
főben az egy elme; a' két elmében az egy értelem;
a' két értelemben az egy tanács; a' két tanácsban a'
közönséges jora, az egy meg-eggyezett akarat. és
lőlkötőkre kérlek, 's kinfizeritlek benneteket, minden-
kor jó édes Anyátokat, meg ne szomoricsátok, hanem
minden kéz engedelmeséggel tisztellyétek, és ha ki-
vántatik oltalmazzatok: mert, ti tegyetek arról bizony-
ságot szerető Fiaim, Leányim, Unokáim, és valakik
igazán ismértétek, ha ősmerte a' Magyar Világ 's szül-
te édes Anya, valaha hasomlo Mostoha Anyát? Tisz-
tellyétek azért édes Anyatokban édes Atyátok emle-
kezetit-is, hogy hoszu életük lehessétek e' földön.

Tőletek-is bucsuzom, mindenkor kedvemet töl-
tő, kedvelt, 's örvendeztető édes jó Menyeim Tekén-
tetes Groff Mily Maria, Groff Karoly Katha, és Groff
Jakusich Theresia.

Tőletek-is szerető kedves Unokáim; ah meg-í-
méritek annak utánna minémű reátok jó gondviselő
's titeket jól nevelő, édes Atyátokat temettétek-el.

Tőletek-is szerelmes Atyámfiak, Véségim, Ro-
konságim jó Akaroim, Barátim, Uri, és Afiszonyi,
Méltóságos, Fő, és Nemes Rendek. Légyen Isten hoz-
zatok. Adom, hagyom az én jó Kegyelmes Uram után
én néktek, rajtam kesergő árva gyász Házamat, 's min-
denkori jó Atyafiságtokban ajánlom; kérvén benne-
teket azon-is; rollam a' rothadásban, 's lölkömről az
Örökén-valóságnak uttyan ne feledkezzetek.

Tőletek-is bucsuzom, Gyámoltatlanok Özvegyek,
Arvák, Szegények, Boldogok, jámbor Szolgaim, egész
E Udva-

Udvarom, szegény jobbágyim. Mondgyátok-meg, ha kinek mijét el-vettem? ha kinek rövidséget tettem? Mondgyátok-meg, ha nem valék-e rajtatok szánakodk jó Uratok? Légyen Isten hozzátok.

Bucszom Végre tőled, ah Politika Tündér hamis Világ, Test, Világi Elet. El-hadlak. El-hivattatom az Egekben fietek; föl-emeltetett már az én Pálmám, az én Keresztes Zászlóm.; Szomjuhozik az én Szarvasom az Ur pitvarira. El-vésem már mindenektől gondolatomat, meg-fogom szózatomat. *In nidulo meo moriar.* Meg-halok az én fézkemben, és mint a' Palma, meg-fokaséttom az én napjaimat. *Video Caelos apertos.* Nyitva látom az Egeket. *Domine JESU suscipe spiritum meum.* Uram JESUS vedd hozzád az én Lőlkömet. Es így boldogul ki-atta Lőlkét.

Igy született, így élt, 's így holt-meg, Méltóságos Örebbik Groff Zicsy István, ha ki azt ismérte?

Született, a' mint meg-hallótatók 1616. esztendőben, Szent Mihály Havában, Boldog Afzszonyunk Szent Születése napján, a' Mértékben.

Holt-meg az 1693. esztendőben, Böjt Más Havának tizen ötödik, Szent Christoff Napján, Palma Vasárnapon a' kettősben.

Veszed-e eszedben, melly szépen eggyez itt a' szerencses Születés, a' jó étellel, és boldog Halállal? Születése Boldog Afzszonyunk Születése Napján, a' ki; *Mater Agonizantium.* A' Haldoklok édes Anyja. Szent Mihály Havában a' Mértékkel, a' ki: *Princeps Militie Caelestis exercitus.* A' Vitézlő és Mennyei Seregeknek Fejedelme. Halála Martiusban, Szent Christoff Napján, ki fe-

ki felől az Anyaszentegyház így énekel: *Ore Christum, corde Christum Christophorus intonat.* Szájában, szívében ^{Ecclesia.} viseli Christoff a' Ckristuft. A' Mértékben születik, és a' Kettősben hal-meg: jelenteni akarván azzal, hogy azt a' Kettős Mértéket mellyel iratik Szent Mihály Archangyal, mind életének, mind halálának merő serpenyőit, már ő bé töltötte, és Szent Mihály által; a' ki: *Constitutus est, super omnes animas suscipiendas.* Minden Üdvözülendő Lőlkők be fogadására, és bé vételére rendeltetett, vitetik bé Palma Vasárnap, fők áldások, és Hosanna vig éneklések között, az ő Christusával (: a' mint szentől hiszük;) a' Mennyei Jerusálemnek dűcsőségében.

Illy szép Processioval megyen azért bé a' mi dűcsőséges Halottunk az ő Örökségében, Virág Vasárnap az Isten Fiával. Zöng az Eg, reng a' Föld, ennek az örömnek ennek az Ünneplésnek nagy vigaságában. Ugy tetczik, hogy mintha ket rendel láttatnának alanyi a' Mennyei Seregek, és Angyali Karok, és Némellyek ezt a' szép Processiot rendelnek; Némellyek teményiezzésekkel illatoztatnak; Némellyek a' virágokat, és Palma ágokat hintegetnék; Némellyek Angyali szép dicséretekkal dűcsőittenék; Némellyek az Igazak Pálmáját eleiben hoznák; mivel: *Justus ut Palma florebit.* Viragozik az Igaz, mint a' Palma: a' Változást nem tudó Mennyei Jerusálemnek boldog Örökénvalóságában, a' hol, nyugodgyék békével az örök boldogságban.

Kit meg epedett szíved méltó ohajtásával orczádon le gördült könyvhullatásiddal, köllene méltán az

ő Sirjában bé késéred ; Néked árva Magyar Ország
Nemzeteitől.

Néked , mint téged soha meg nem szomorétto ,
majd élete fölött igazán szerető szerelmes Házas Tár-
sodat , árvául hagyatott keserves Özvedgye.

Néktek , mint Titeket szeretett , 's jól nevelt sze-
relmes Gyermeki , Uri Örökösi.

Néktek , szeretett , 's kedvelt édes Menyei , föl-
nevelt , 's Neveltetlen Unokái.

Néked Tekéntetes Andrási Ház.

Néktek , nagy Nevű , Méltóságos , Tekéntetes
Uri , és Aszfonyi Atyafiak , kiket , régi nagy emleke-
zetetek , és érdemetek , mint valamely arany lánczok-
kal a' Fölséghez kötöz és kötelez. Ugymint , Méltó-
ságos Ezterházy , Homonnay , Csáki , Bottyány , Na-
dasdy , Forgács , Amade , Mility , Károlyi , Jakusich ,
Sennyey , Szechény , Morocz , Bezeregy , Thury , Uri
kedvelt Atyafiai.

Nékem végtére , ez keserves hivatalban boldog-
talannak , a' ki érdemlett dicséretinek magoságot el
nem értem.

Nékünk Mindnyájunknak , kik jelenlétünkkel vég-
ső tiszteletit meg-attuk ; Kiktől vég bucsuját veszi ;
keserves könyvhullatásokkal , és meg vigasztalhatat-
lan , zokogo szível köllene méltán tőle ; 's keserves
gyász Koporlójától el-válnunk. De nem kívánja ezt
ő mi tőlünk : *Non est mortale* : Nem halando , nem el-
mulando az , a' mit tőlünk kíván. De mit kíván ?
hogy : *In pace in idipsum dormiam , & requiescam*. Azt

kíván.

kívánnya , hogy , hadd nyugodgyik el már , az ő nyu-
godalmának helyén , honnéd testetől föl-Támodgyon
az örök életre ; Hadd nyugodgyam el az én kettős
Hajlékomban , mellyet magam készitettem magam-
nak. Ugyan-is az ő Urának Istenének három Hajlé-
kot , három Házat épétett ő Fondamentomból élté-
ben , Lebényi , Meczéri , és Orosvári Szent Templo-
mokat , mellyet Dotált-is , és az Utolőban készítette
el az ő végső nyugodalmának Hajlékát. Ah el-érted
már , 's magad példáddal bé tellyesétetted , azt , a' mit
valahányszor ezen Koporsódnak , és nyugodalmadnak
helyét láttad mind annyiszor kettőztetve magadnak
jövendőlted Méltóságos Ur.

Dum Tumulum cerno , cur non Mortalia sperno.

Tali namque Domo , clauditur Omnis homo.

El-hadlak azért már én-is , 's nem bontogatlak
nyugodalmadban , illy dűcsősségeffen el-rőjtött kin-
csűnk Méltóságos Groff Ur ; Mert tudom jól , hogy ,
ha mit én el-hattam-is érdemlett dicséretidben nem
léfznek veled el-temetve , sem úgy el-rőjtve , hogy
Világ szemei eleiben ne terjedgyenek. Ely azért , ély
holtod után-is ; 's érd-meg azzal , a' mivel biztattyá va-
la Szent Jobot , Sofar Náámatites ; hogy : *Cum te con-* Job. 11.
sumptum putaveris , orieris ut Lucifer. Midőn meg e-
mélzternek álettánánk-is ? föl-támadsz , mint a' meg-pi-
rult fényes homályban ragyago Hajnali szép Csillag ,
's fénlesz el-ért boldogságodnak dűcsősségeben.

Amen.

O. A. M. D. G. & B. M. V. H.

